

Hiányzol, Nagyvárad!

Nagyváradról nemrég még a Körös, a Sas és Ady jutott eszembe. Most már csak egy dolog: Félix fürdő.

2009. május 18-22-ig rendezték meg az említett helyszínen a II. Apáczai Csere János irodalmi tantárgyi verseny Kárpát-medencei döntőjét. A Kárpát-medence minden részéről érkeztek csapatok: Óbecséről, Beregszászról, Erdély városaiból, falvaiból és természetesen Magyarországról is. Hazánkat mi, a debreceni Ady Endre Gimnázium hat főből álló csapata képviseltük, melynek tagjai: Deák Alíz, Dienes Barbara, Olasz Renátó, Deli Eszter, Eszenyei Zsuzsanna Gyöngy és jómagam, Bajzát Ágnes voltunk. A vetélkedőre Fehér Zsuzsanna tanárnő készítette fel bennünket.

Két kísérőtanár is velünk tartott: Erdei Gergő és Fige Tamás, akik volt adys diákok, s akkor voltak a veszprémi egyetem végzős hallgatói.

A megmérettetés egyéni és csapat formában történt. Egyéniben három korosztály versengett: a 7-8., a 9-10. és a 11-12. évfolyamok diákjai.

Mindenkinek egy adott témából kellett felkészülnie, ami a legkisebbeknek Arany János Toldija, nekünk, 9-10. osztályosoknak Ady és Nagyvárad, a „nagyoknak” pedig Ady és Léda volt. A feladatlapokat ezek alapján állították össze.

A csapatversenyben már nem annyira a tudás, inkább a kreativitás számított. Első feladatként egy, helyben kihúzott Arany-balladát kellett dramatizálni, ami nekünk a Vörös Rébék lett. Ezután néhány előre magadott Arany-balladát kellett memoriterként előadni.

Azonban nem csupán a versengés töltötte ki ezt az öt napot. Láttuk a Medve-barlangot, jártunk Nagyszalontán, megtekintettük Nagyvárad nevezetességeit. Megismerkedtünk az ismeretlenekkel, a meglévő barátságokat szorosabbra kötöttük. Talán ez a legtöbb, amit Félix fürdő adott: barátokat.

Valamiről majdnem megfeledkeztem: ha versenyről van szó, akkor eredményeknek is kell lenni. Vannak. Filep Lajos nevű csapatunkkal I. helyezést értünk el, egyéniben pedig harmadik lettem.

Ágyó, Nagyvárad! Hiányzol!

Bajzát Ágnes